

A tartalomból:

Advent	2
Immánuel	3
72 óra kompromisszum nélkül	3
A gyermekek hitre nevelése	4
Imádság, dicséret, hála	5
Presbiteri bemutatkozás	6
Luther önmagáról	7
A kiscsoportok helyzete	8
Luther adventi gondolatai	9

Itt a drága idő, Jön az üdvözítő Népe váltáságára, Boldogítására, Hogy mentse a rossztól És minden gonosztól.

(EÉ 134,1)

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2016. IV. szám

Vízkereszti gondolat

Az Atya, Fiú, Szentlélek nevében! Ámen

Ha azt gondolnám, hogy elnyel a sötétség, és éjszakává lesz körülöttem a világosság: a sötétség nem lenne elég sötét neked, az éjszaka világos lenne, mint a nappal, a sötétség pedig olyan, mint a világosság. (Zsolt 139:11-12)

Caravaggio festményei díszítik a San Luigi dei Francesi templom egyik oldalkápolnáját, amelyen Máté apostol három jelenete látható: Máté elhívása, Máté és az angyal, Máté evangélista mártíriuma. A legelső képen, amely elhívását öröközte meg, érdemes odafigyelnünk a fényre.

Öten ülnek egy asztalnál az ablak alatt. Az ablak sötét, mégis valami ismeretlen eredetű fény megvilágítja őket. Nekünk már talán fel sem tűnik a fény titokzatossága, hiszen hozzászoktunk a reflektorokhoz, irányított fénycsókhoz. A XVI. századi festő azonban nem tudott még reflektorokról. Titokzatos az a fénysugár számunkra, keresztyének számára is, mert a képen ott áll Jézus és Péter apostol, amint rámutatnak Mátéra, a vámszedőre. A fénysugár azonban nem belőlük, s nem is rajtuk keresztül árad, hanem felettük sugárzik az asztalnál ülőkre. Titokzatos ez a fény.

Titokzatos sokszor az a fény is, ami ránk árad. Érthetetlen, honnan és mi ragyogja be napjainkat. A sötétség már megszokott, mint a reneszánsz képek árnyai. Okát is tudnánk annak: szeretetlenség, igazságtalanság, butaság, hűtlenség, restség, és ezekhez hasonló. De honnan a fény? Honnan árad ránk a világosság? Vagy inkább: miért árad ránk a világosság? Ha ablakaink is sötétek, hogyan áradhat ránk világosság?

Titokzatos az is, ahogyan Jézuson ragyog a fény a megdicsőülés hegyén (Mt 17:1-8). Mert nem rá ragyog a világosság, hanem Ő maga ragyog. S titokzatos, hogy miért rejti el vilá-

gosságát az emberek előtt, miért csak az a három mehetett fel vele a hegyre, s miért nem látszik világossága lenni a völgyben. Vagy inkább: miért nem látszik világossága a Golgota hegyén?

Titokzatos a fény. Hogy mégis – bár elrejtí fényességét – rajtunk is ragyog Jézus világossága. Ha ablakaink sötétek is – számára nincs olyan sötét, hogy mellénk ne álljon, és titokzatos módon meg ne világítson minket is. Bár le kell szállnunk nekünk is a völgybe, sőt a halál mélységébe is – még ebben a sötétségben is ott ragyog fölöttünk az Úr, dicsősége meglátszik rajtunk.

Már kezdem érteni, Caravaggio miért nem Jézusból, Jézuson keresztül árasztja a fényt Mátéra, a vámszedőre. Ő ebben a kompozícióban talán arra utal, hogy a megfeszített, a dicsőségéről lemondott Krisztus hívja el Mátét a követésére. S mégis – bár Jézuson nem ragyog a fény, Őrá a kereszt vet árnyékot – azokon, akiket elhívott, mégis Jézus világossága tűnődik.

Advent 1. vasárnapja

„Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas.”

(Zak 9,9)

Kinek a kezében vagyok?

Néha úgy érzem: rossz kezekben. Kiszolgáltatva politikusok döntéseinek, pénzemberek akaratának, reklámszakemberek tudományának, szakértelem nélküli szakembereknek, embertelen embereknek.

Kinek a kezében vagyok?

Néha úgy érzem: erőtlenségben. Mert temettem sokakat, és tudom, akik kezében ma biztonságban érzem magam, azok keze egykor már nem tud tartani engem. És az én kezem sem tudja majd őrizni azokat, akiket ma féltő szeretettel óvok.

Kinek a kezében vagyok?

Fontos hírt olvasok: „Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas.” Jézus érkezik, az övé vagyok. Király ő, de nem él vissza zsarnoki módon hatalmával. Igaz ő, aki jóságával győzte le a gonoszságot, szenvedésével és halálával a bűnt. Az Ő kezében vagyok. Hatalmas, örök, igazságos és győztes kezekben. Ő érkezik.

És sokunk óhaját sóhajtom: Jöjj el, Urunk, hozd el közénk országodat, uralmadat.

Advent 2. vasárnapja

„Egyenesedjtek fel, és emeljétek fel a fejetekeket, mert közeledik a megváltásotok.” (Lk 21,28)

Leszegett fejjel baktatok. Nézem a cipőm orrát. Nem mint ha kevésszer láttam volna – sőt! De megszoktam. Így könnyebben bele tudunk merülni a gondolataimba – és „simábban” bele tudok süppedni a gondolataimba. Közben mérlegelek, számba veszem lehetőségeimet, erőmet, elképzelem a lehetséges kiutakat. Aztán újra kezdem. Közben táská, gitár, könyvek kilói nyomják a vállam, és még súlyosabb hordozni valók a lelkem. Fejemet lehajtva, kicsit előre görnyedve egykedvűen bandukolok. Nem jó, de megszoktam. Nincs más, nincs jobb. Legalábbis így gondolom.

És ekkor szólít meg Jézus szava: „Egyenesedj fel... emeld fel fejed... közeledik megváltásod.” Megváltás: szabadulás, élet, igazi élet, bűnbocsánat. Üdvösség, közösség Istennel. Olyan tapasztalat, amely új megvilágításba helyez mindent. Terhek lerakása, gondok oldódása....

Mintha a cipőm orra nem húzná a tekintetemet, és a vállam sem görnyedne már a súly alatt. Felegyenesedem, felfelé pillantok. Jézusra gondolok, aki „felülről”, Isten „irányából” érkezik. A szürke föld helyett tiszta kék ég, a beszűkültség helyett táguló horizont, a rövidlátás helyett az eljövendő látása. A tudómban friss levegő, arcomat napfény érinti, a fejemben tisztuló gondolatok. A szívemben ragyogó remény: közeledik a megváltásom, közeledik Jézus.

Így sétálok tovább. „Emelt” fővel.

Advent 3. vasárnapja

„Építsetek utat a pusztában az Úrnak! Az Úr jön hatalommal.” (Ézs 40,3.10)

Egy svájci hegyi falucskából, Kanderstegből indulva egy tizenöt kilométeres vasúti alagút szeli át az egyik hegy gyomrát. A legenda szerint a száz évvel ezelőtti építések drámai események is történtek, amikor úgy tűnt: a mérnök pontos számításai ellenére a két szemközti irányból fűrt járat nem fog találkozni egymással.

Jézust várom. Építsetek utat a pusztában az Úrnak! – kiáltja Ézsaiás. Tudom, igaza van: jó lenne karácsonykor nemcsak a karácsonyfát, hanem minket magunkat is fényességben tudni-látni. Hogy az igazi világosságot ne a karácsonyfa a szobának, hanem a Megváltó nekünk, bennünk ragyogtassa fel – szeretetben, Isten-dicséretben, örömben. Bennünk, ahol oly nagy a sötétség. Talán meg kellene beszélni egy pontot két tőnk között. Mondjuk közösen: ott találkozunk. Mint az építők a hegy gyomrában.

Nekilátok hát. Látom a rendetlenséget a szobában és a szívemben. Rendezkedem, takarítok. A szobában könnyebb, a szívemben nehezebb. Haladok az úton. Haladok az úton?

A belső rendcsinálásba egyre jobban belebonyolódom. Újabb és újabb rendetlenségek tűnnek elő, bocsánatkérésre és megbocsátásra való szavak kíváncsiak ki, mulasztások nyomai sötétülnek fel – feltörölhetetlenül. Az idő fogy. Lesz így találkozás?! Összeér az alagút két oldala?!

Míg én építek és készülök, kétségekbe esve, megérkezik a Hatalmas. Ő adja azt, amit nekem kellett volna megteremtennem: világosságot, bocsánatot, békességet, rendezettséget. Kitakarít, felékesít. Irgalmas szeretete diktálja, vére-élete elvégzi. Az Úr jön hatalommal.

Nem középen találkozunk.

Advent 4. vasárnapja

„Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljétek. Az Úr közel!” (Fül 4,4-5)

Felszólításra nem lehet örülni. Nem tudunk csak úgy parancsszóra kibújni a sokféle nyomorúság alól. Tapasztaljuk: a világ és önmagunk sokszor a sírásnak és szomorúságnak a forrása.

A keresztyén ember öröme Jézus Krisztusból fakad. Aho-gyan Luther Márton írja: „Az öröm a hit gyümölcse.” Megkaptuk a hit ajándékát. Örülünk, mert hisszük, hogy Isten irgalmasságát mutatta meg karácsonykor, amikor emberré lett, hogy a sajátjait magához szeresse. Örvendezünk, mert hisszük, hogy Jézus Krisztus a mi bűneinkért is életét adta a kereszten. Ujjongunk, mert hisszük, hogy feltámadásával legyőzte a halált – a mi halálunkat is –, és el nem múló életet szerzett nekünk. És örvendezünk, mert hisszük, hogy Jézus Krisztus ma is velünk van, s ígérete szerint a lépést sem tágit mellőlünk.

Önmagunk és a világ sokszor a sírás forrása. Jézus Krisztus azonban mindenkor az öröme. Ismét mondom: az öröme!

Bőjtös Attila

Immánuel == Velünk az Isten

Néhány héttel ezelőtt október egyik vasárnapjának délutánján, gyönyörű napsütésben, egy hagyományokban gazdag német város sétáló utcájában nézelődtem. Egyszer csak két hatalmas kirakat tárult elém, amelyből a karácsonyi történet kisebb nagyobb figurái integettek felém. Karácsony fényei próbálgatták erejüket a ragyogó napsütésben. A kereskedők nem tétlenkednek, még csak október van - dohogtam magamban.

Nem tagadom, megragadott, lenyűgözött a látvány. Mint ha néhány percre megszűnt volna számomra a külvilág s karácsony nagyszerű üzenete szólalt meg bennem. Megérkezett. Megszületett. Közénk jött. Emberré lett. Lelkem mélyén mintha karácsonyi dallamok kezdtek volna zengeni: „Te megszülettlél énnekem, Még akkor nem is éltem. Kiválasztottál engemet, És földre jöttél értem” (ÉK 161/2 sz. ének). A turisták hangoskodása, lökdösődése zökkenett vissza a zajos vasárnap délután szépségeibe. Tudtam, éreztem, hogy bensőben megint megtörtént a csoda, amely életem folyamán oly sokszor megtörtént már. Valamilyen módon Isten újra és újra felhívta figyelmemet: lásd szebbnek, derűsebbnek Isten csodálatos világát. Mint olyan sokszor, most is újult erővel tudatosult bennem ott az utca forgatagában, hogy olyan hittel és tudattal élhetek ebben a világban, mint akiért az Isten mindent megtett. Úgy élem, harcolom végig az életem, hogy itt is érzem az Ő közelségét. A város ódon falainak csodálata, történetének felidézése közben tudnom kell, hogy a múltat és a jelent Isten nagyszerű jövője követi. Ennek a jövőnek a záloga éppen karácsonykor kezdődött. Nem tudom, hogy a két óriási kirakatott velem együtt élvező, nézelődő közül mennyien voltak, akik velem együtt éreztek valami hasonlót. Azon-

ban biztos vagyok abban, hogy ez a nagyszerű látvány sokakban erősíthette meg a meggyőződést, nem vagyok egyedül, Krisztus megszületett, Krisztus velem van. Két évezrede hirdetjük már a karácsonyi angyal üzenetét: a születendő gyermek neve Immánuel, ami azt jelenti, velünk az Isten.

Ezeket a sorokat sötét, esős, novemberi estén írom. Még messze, vagy talán az előbb leírtak miatt most is közel a karácsony. Amikor igyekszem felidézni magamban annak a vasárnap délutánjának az emlékeit, mintha most is körülvenne Isten irántunk érzett szeretetének fénye, melegsége, amely Jézusban jelent meg karácsonykor. Elgondolom, mennyivel szebb lenne az életünk, ha újra és újra tudatosodna bennünk, Jézus közénk jött, velünk van. Okulva a meglehetősen korán karácsonyt hirdető kirakatból már most igyekszem ráhangolódni karácsony ünnepére. Már most várom, hogy a nagy ünnepen valóban az Isten nagyszerű cselekedetének dicsőítésére gyűljanak ki karácsony fényei. Ádvent és karácsony ünnepének lelkülete, bibliai üzenete, fényei, ajándékozzanak, meg minket kitárt szível és lélekkel, hogy legyünk készek, alkalmasak befogadni Őt, bárhol élünk, járunk. Jézus jelenlétének karácsonyi fénye homályosítson el minden éket és fényt, bajt és nyomorúságot, hogy éljen bennünk karácsony üzenete. Immánuel, ami azt jelenti: velünk az Isten. S ha ilyen ünnepünk lesz az idei karácsony (is), éljünk Jézus ígértével, aki így búcsúzott övétől: „íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”.

Kósa László lelkész

72 óra kompromisszum nélkül

Idén kilencedik alkalommal rendezték meg a 72 óra kompromisszum nélkül ökumenikus önkéntes akciót, melynek keretén belül országszerte kb. 9000 fiatal vállalt közösségi munkát.

A mozgalom kiemelt célja, hogy a résztvevőkkel megismertesse az önkénteskedés jelentőségét, felhívja a figyelmet a helyi nonprofit szervezetekre.

A jelentkezők csütörtökön, a nyitó est alkalmával kapták meg a projekteket, melyeken az elkövetkező napokban dolgoztak. Ebben az évben is nagyon sokszínűek voltak a lehetőségek: a fiatalok szociális-, fejlesztő- és ökológiai munkát végeztek.

Megyeinkben közel 200 önkéntes vett részt a rendezvényen, ők többek között a HEROSZ állatmenhelyen nyújtottak segítséget, illetve általuk tisztulhatott meg a Dunaújvárosi Kórház parkja, valamint gyülekezeti házunk környéke.

Mint egyik megyei koordinátor és egyben résztvevő, el-

mondhatom, hogy felejthetetlen élmény volt számomra látni és megélni a közös cél érdekében való összefogást. Hálás vagyok, hogy tagja lehettem ennek a nagyszerű csapatnak.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani minden résztvevőnek, valamint buzdítanék mindenkit, hogy csatlakozzon bátran a kezdeményezéshez, hiszen ezáltal megtapasztalhatja az önkéntes munka, és egy elszánt, összetartó közösséghez való tartozás örömét.

Szeretettel: Takács Hajni

A gyermekek hitre nevelése családon belül

Nagyon megtisztelő a számomra, hogy felkérést kaptam Bencze András lelkésztől a fenti témával kapcsolatos cikk megírására.

Védőnőként úgy érzem, hogy a családi életre neveléssel párhuzamosan történik a gyermekeink hitre nevelése. Mindkettő alapja a meghitt, szeretetteljes családi légkör, mely az egész életünket meghatározza. Viszont egyik felkészülést sem elegendő akkor elkezdni, amikor a gyermekeink serdülővé válnak és saját önálló életük megtervezésén gondolkodnak. A gyermekek egészséges testi, lelki, érzelmi fejlődésének alapfeltétele a szülők harmonikus, őszinte párkapcsolata, valamint a személyes példamutatás és a szülői minta. Már az egész kicsi gyermek is úgy működik, mint egy tükör, talán még beszélni sem tud tisztán, de már ott láthatók a mozdulataikban az apai, anyai szerepek, minták gesztusai, amely később cselekedeteikben, hanglejtésben, kommunikációban is megjelenik majd.

Az a tapasztalatom, hogy általában még az első életév betöltése előtt, vagy a koragyermekkorai években részesülnek a gyermekek a keresztség szentségében.

Ez nagyon fontos, de a továbbiakban is fontos lenne, hogy mielőbb megismerjék és megértsék a Bibliát, saját korosztályuknak megfelelően ismerkedjenek meg a történetekkel, tanításokkal. A gyermekek hitre neveléséhez számos lehetőségük van a szülőknek csecsemőkortól egészen az ifjúkorig. Ehhez szeretnék most néhány hasznos tanácsot, ötletet adni.

Mint minden területen, a hitre nevelésben is fontosnak tartom, hogy játékos formában tegyenek szert az ismeretekre. Egészen kicsi kortól érdemes olvasni a gyermekeknek szóló Bibliát, hiszen a nyelvezete, stílusa, képes illusztrációi segítenek megérteni a történeteket és már ebben a nagyon fogékony életszakaszban is segítséget nyújthat az információk átadásában. Védőnőként nagyon fontosnak tartom az esti beszélgetéseket, élszóban történő mesélést és a közös imádságokat. Az evés előtti, utáni, elalvást megelőző, illetve a felébredést követő rövid imák, hálaadások nemcsak szokásként épülnek be a kicsik mindennapi életébe, hanem mint minőségi idő megerősíthetik a szülő-gyermek kapcsolatokat, és testvéri kötődéseket is. Maga az imádság pedig erősíti, elmélyíti az Istennel való párbeszédünket, kapcsolatunkat.

Az otthoni játékidő részei lehetnek a bibliai témájú kifestők, lapozgatók, keresztes kiadványok, matricák. Nagyobb gyermekeknek ajánlom a családi körben és kortárs közösségekben is jól használható kártya-, és társasjátékokat.

Böjtösné Füke Veronika jóvoltából lehetőség nyílik a

gyermekekkel még otthon lévő édesanyáknak Baba Mama Körben való részvételre. Kéthetente kedd délelőttönként „bababarát” környezetben lehetnek együtt a szülők a kicsinyeikkel és közös énekléssel, igeolvasással, gyermekdalok, mondókák tanulásával mélyíthetik el hitüket. Ha nekünk szülőknek belső elhívásunk van az Istentiszteleten való részvételre, akkor gyermekeink életében is természetes igényként jelenik meg a vasárnapi alkalmakon való együttlét, megerősítve a keresztes közösséghez tartozásélményét. Az Istentiszteletekkel párhuzamosan Gyermek Istentiszteletek is zajlanak a Gyülekezeti teremben. Itt szintén a gyermekek nyelvére lefordítva, érthető módon hallgathatják a bibliai történeteket. Közben kézműves foglalkozás keretein belül alkothatnak a témával kapcsolatban, s az így elkészült tárgyakat hazavihetik és ezek a művek is alapul szolgálhatnak a délutáni családi beszélgetésekhez. Minden hónap első vasárnapján Családi Istentiszteletre várjuk a kisgyermekes családokat, ahol a gyermekek számára is érthető módon hallgathatják Isten igéjét.

Gyülekezetünk a kötelező iskolai hit-, és erkölcstan órakon kívül lehetőséget biztosít a gyermekek számára csoportos hittanoktatásra is óvodás kortól egészen konfirmációig. Ezek az alkalmak szerdánként 17-18h között vannak a Gyülekezeti teremben.

Tavaly Frissítő Forrás nevű Családi Napon is részt vehettünk a gyermekeinkkel, ahol lelki töltekezéssel és a Krisztus közösségéhez tartozás örömeivel is gazdagodhattunk.

A hittantáborok szintén értékes programot és hasznos együttlétet biztosítanak a gyermekeknek a nyári szünidő alatt. A közös éneklés és imádság hitük elmélyülését eredményezik.

Hadd buzdítsam a kedves szülőket, használják ki a közösségünk által kínált lehetőségeket, alkalmakat, hogy gyermekeik is otthon érezzék magukat a székesfehérvári gyülekezetben! Isten áldása kísérelje minden egyes család életét!

Erős vár a mi Istenünk!

Takács Lászlóné Hajni

Imádság, dicséret, hála

Istennek legyen hála, hogy gyülekezetünk kórusát már 30 éve őrzi, és megáldja szolgálatait. Ezért **zenés áhítattal** köszönjük meg Istennek az elmúlt időszakot **november 20-án vasárnap délután 4 órakor templomunkban**, majd utána a gyülekezeti házban kis vendégség keretében hívjuk az érdeklődőket beszélgetésre.

Egy ember életében is sok minden történik 30 év alatt. Újszülöttként sok törődésre van szüksége mindenkinek, aztán növekedik, fejlődik, tanul, munkába áll, családot alapít. Hasonló fázisokon ment keresztül énekkarunk is. Eleinte segítségre volt szükségünk, amit Dóczi István, a református kórus vezetőjétől és gyülekezetünk volt kántorától meg is kaptunk. Abban az időben Bányai Zsuzsa volt a kántor, aki lelkesen és odaadóan készítette fel a kórust gyülekezeti alkalmainkon való szolgálatra. Fel kellett mérni lehetőségeinket, megfelelő nehézségű kórusműveket választani. Aztán következtek a megyei kórustalálkozók, ahol meg lehetett beszélni a gondokat, tanácsokat kaptunk. Később a megyében több helyre kaptunk meghívást, amelyeket örömmel vállaltunk. Istentiszteletünket közvetítette rádió és televízió – ezeken a kiemelt alkalmakon is szolgált énekkarunk. Háromszor képviselhette az egyházmegegyenket kerületi kórustalálkozón énekkarunk, ahol az egyik alkalommal Weltler Jenő díjjal jutalmaztak. Ezeket a sikereket hangszerezen játszani tudó fiatalok is segítették.

Közel 20 év óta testvéri kapcsolatban énekelünk együtt a református kórossal reformáció ünnepein, majd bővülve két katolikus kórossal az Ökumenikus Imahéten minden évben. Így együtt nagyobb szabású műveket tudunk elénekelni, és átélhetjük Isten felekezeteiken túlmutató szeretetét.

Sokan énekeltek rövidebb-hosszabb ideig, akikre hálával gondolunk, hogy egyéniségükkel színesítették, tudásukkal gyarapították közösségünket. Külön gondolunk azokra, akik már előre mentek Isten országának kórusában énekelni.

Gyülekezetünk énekkarának 25 éves jubileumára lemez készült, amelyet szeretettel ajánlunk mindenkinek, hiszen az egyházi év alkalmaira emlékeztetnek a kórusművek. Segítenek átélni minden ünnepet. Az Ökumenikus Kórus szintén készített lemezt karácsony és pünkösöd ünnepére, ezek hallgatása meghitt percekhez szerezhet.

Már külföldre is eljutottunk, Wroclaw-ban jártunk Közép-európai Keresztyén Találkozón. Másik nagy élmény volt az elmúlt nyáron, hogy egyedüli evangélikus kórusként református kórusokkal együtt énekelhettünk a Művészetek Palotájában.

Tavaly gyülekezetünkbe érkező Böjtös család énekkarunk munkáját is segíti. Böjtösné Füke Veronika személyében képzett egyházzeneszt és karvezetőt kaptunk, aki szaktu-

dásával újabb lendületet adott az énekkar fejlődésében. Külön köszönet illeti Bányai Irén közreműködéseit, aki évek óta alapos és megbízható támasza énekkarunknak orgonakíséretével.

Hívunk és várunk mindenkit – különösen férfi tagokat – akik szívesen énekelnek, mert sok szép élményben lesz részük.

Énekkarunk igazi szerető közösség, ahol jó együtt olvasni a napi igét, az Istent dicsőítő énekekkel feloldani a mindennapok feszültségeit, és imádsággal elköszönni egymástól. Ezeket az élményeket szeretnénk átadni az összeállított műsorral a hallgatóságnak, és hálával gondolni Isten kegyelmére.

„Énekeljete és mondjatek dicséretet szívetekben az Úrnak, és adjatek hálát az Istennek, az Atyának mindenkor mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében.” (Ef, 5.19-20)

Csekéné Bányai Erzsébet
kórusvezető

ITT VAN A SZÉP KARÁCSONY

*Itt van a szép, víg karácsony,
Éltünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?*

*Karácsonyfa minden ága
csillog-villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.*

*Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranyese, áhítat
minden szívet átítat.*

*Pásztorjátások, be-bejönnek,
és kántálva ráköszönnék,
a csatádra. Fura nép,
de énekük csudaszép.*

*Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték,
szól, éjfélü üzenet:
Kis Jézuska született.*

Dsida Jenő

„Szolgálatomban Jézus Krisztust követem, ahogyan Ő róla a Szentírás és Hitvallásaink bizonyosságot tesznek”

Az egyházi tisztségviselők esküjéből választott idézet, egy a 2007. év 4. számában elindított sorozatnak a főcíme, motója. A sorozatot most a a Fehérvárcsurgói Evangélikus Leányegyházközösség presbitereinek bemutatkozásával folytatjuk. (Ezek a bemutatkozó írások, egyben a Hírmondóban már fehérvárcsurgói sorozatnak számító „Csurgói szeglet” írásainak is tekinthetők.)

Most következzen Piják Attila presbiter bemutatkozása:

Engedjék meg, hogy a Fehérvárcsurgói Evangélikus Leányegyház egyik presbitereként bemutakozzak Önöknek.

Piják Attila vagyok, 36 éves magyaralmási lakos, környezetgazdálkodási agrármérnök; két gyermek: 7 éves lány és 2 éves kisfiú édesapja.

Gyerekkoromat a békés megyei Medgyesegyházán töltöttem. A kilencvenes évek elején a Halasi László lelkészúr által, az általános iskolában délutánként tartott hittanórakon ismerkedtem meg az evangélikus egyházzal. A négyezer fős, többségében evangélikus családok által lakott településen, akkor mindössze hat fővel indult a hitoktatás. Mind a keresztem- melyre tíz éves koromban került sor-, mind pedig a konfirmálásom mély benyomást tett rám, a mai napig nagyon kellemes emlékképeket őrzök róluk.

Középiskolai tanulmányaimat Szegeden folytattam a Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskolában, majd Szarvason szereztem környezetgazdálkodási agrármérnöki főiskolai oklevelet. Az iskolai éveket követően Székesfehérváron sikerült elhelyezkednem egy mezőgazdasági gépek forgalmazásával foglalkozó vállalatnál, majd 2006-tól kezdődően a kápolnásnyéki Väderstadt Kft-nél dolgozom, mint alkatrész raktárvezető.

Miután itt a Dunántúlon családot alapítottam, Pethő Judit akkori csurgói beosztott lelkész vezetett be minket a fehérvárcsurgói közösség életébe, 2011-ben. Kislányom, Bernadett keresztelőjére is már itt kerülhetett sor.

Nem sokkal rá az a megtiszteltetés ért, hogy megválasztottak presbiternek. Innentől kezdve már nagyobb részt vállaltam a közösség életében, mely mozgalmassá volt mondható, hisz ekkoriban került sor a csurgói templom felújítására.

Tekintettel arra, hogy már több közösség részese lehettem, elmondhatom azt, hogy figyelemre méltó ennek a kis közösségnek az összetartása, a családokat összefogó rendezvények, események lebonyolításában vállalat szerepe. Nagy örömmel tölt el a tudat, hogy gyermekeim egy ilyen példamutató, támogató és lelki biztonságot nyújtó közösség részesei lehetnek.

Piják Attila presbiter

A Reformáció 500. évfordulójának közös, városi programtervezete

Ünnepélyes megnyitó	2017. január 28. 17:00	Városháza díszterme
Irodalmi est	2017. február 20. 18:00	Királykút Emlékház
Irodalmi est	2017. március 20. 18:00	Református Gyülekezeti Központ
Tiszta forrás kiállítás	2017. április 7.	Szent István Hitoktató és Művelődési Ház Szent Korona Galéria
Honvéd Fúvószenekar Koncertje	2017. április 9. 16:00	Budai úti református templom
Ifjúsági koncert - Fáklyás felvonulás	2017. június 10.(11.)	Jávor Ottó tér - Kálvin tér
"Nyitott könyv" felállítás	2017. augusztus 14. vagy 2017. szeptember 15.	Fő utca vagy Jávor Ottó tér
Kiállítás	2017. szeptember	Szent István Király Múzeum
Kórusfesztivál	2017. október 7.(8.) 19:00	Vörösmarty Színház
Megemlékezés - emlékév lezárás	2017. november 18. 19:00	Alba Regia Sportszernok

A bővebb és aktualizált információ többek között a frissitoforras.hu weboldalon lesz majd elérhető.

Virág Jenő: Luther önmagáról Az igaz ember hitből él

Fiatal koromban a Példabeszédek könyvének egyik mondása (27, 23) majdnem haláloamat okozta. Szorgalmasan megismerd a te juhaid külsejét, gondolj a nyájakra." Ez azt jelentette, hogy a pásztornak meg kell ismernie és értenie juhait. Ezt az ígét a következőképpen fogtam fel: Lelkipásztorom és rendfőnököm előtt fel kell tárnom magam oly világosan, hogy megismerjék, mi mindent vittem véghez teljes életemben. Erre meggyóntam mindazt, amit gyermekkoromtól fogva cselekedtem, úgyhogy kolostori előjáróm ezért még meg is feddett. A pápa hívei a fülbegyónásnál csupán csak a külső cselekedetet vették figyelembe. Olyan gyónási láz volt, hogy az ember soha se telt el a gyónással. Ha valakinek utólag eszébe jutott egy bűn, visszasietett miatta a gyóntatóhoz, úgyhogy egy pap nekem ezt mondta: "Isten megparancsolta, hogy bizzunk az ő irgalmasságában. Eredj hát el békességgel." Dr. Schurff Jeromos *a jogtudományok egyetemi tanára* pedig annyira gyötrődött, hogy a szentség felvétele előtt háromszor, négyszer visszament a gyóntatópaphoz, sőt még az oltárnál az ostyakiosztáskor is a fülébe súgott egy-egy kételyt. Szent és jámbor szerzetes akartam lenni s nagy áhítattal készültem mind a miséhez, mind az imádkozáshoz. Bár a legnagyobb áhítatban voltam, mégis kételkedésekkel mentem az oltárhoz és kételkedésekkel jöttem el onnan. Ha elmondottam is gyónási imádságomat, mégis kételkedtem; ha pedig nem imádkoztam, kétségbe estem. Elvakultságomban nem ismertem Isten akarát, mely szerint testemet gondoznom kellett volna, és nem lett volna szabad az önkínzásba bízakodnom. Mert én halálra gyötörtem volna magam a böjtöléssel, virrasztással és fagyoskodással. A legszigorúbb télben is csupán egy ócska csuha volt rajtam, úgyhogy majd megfagytam. **Én, dr. Luther Márton, bizony megöltem volna magamat, ha nem jelent volna meg az evangélium világossága.**

Isten nekünk Urunk. Ha ő elhív, hirdetniünk kell az evangéliumot. "Arra a férfiúra kell feltekintenünk, akit Krisztusnak hívnak." Teológiámat nem egy csapásra tanultam meg, hanem lassankint mind mélyebbre és mélyebbre kellett hatolnom. A pápa és hittudósai miatt való lelki vívódásaim juttattak ideig, hiszen gyakorlás nélkül semmit sem tanul meg az ember.

S hála Istennek, amikor megértettem a dolog lényegét és tudtam, hogy Isten igazsága azt az igazságot jelenti, mellyel ő tesz igazzá bennünket a Krisztus Jézusban nekünk ajándékozott igazság által - akkor értettem meg igazán nyelvtanilag is és ekkor lett kedvessé előttem az idézett zsoltárige.

Később természetesen, amikor azt olvastam, hogy az igaz ember hitből él (Róm. 1, 17) és emellett még Augustinus iratait is átnéztem, egyszerre megörvendeztem. Amikor felismertem, hogy Isten igazsága nem más, mint a könyörületesség, mellyel minket igazaknak számít, ebben kaptam meg a segítséget.

Hosszú időn át tévelyegtem és nem tudtam, hol is vagyok. Tudtam ugyan valamit, és mégsem tudtam, mi is az, míg bele nem ütköztem a római levél 1. részének 17. versébe: "Az igaz ember hitből él." Ez segített rajtam. Itt láttam meg, milyen igazságról szól Pál apostol. Éspedig: "Istennek igaz-

sága jelentetik ki abban..., miképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él." Ekkor Isten igazságát úgy kezdtem értelmezni, mint azt az igazságot, melyben az igaz ember Isten ajándékozása folytán él, mégpedig hitből. Most kezdtem megérteni, hogy ennek az ígének: az evangéliumban Isten igazsága jelentetik ki, az az értelme, hogy ti. ez az igazság elfogadott (passiv) igazság, mellyel minket a kegyelmes Isten *igazzá* tesz a hit által, amint megíratott: **"Az igaz ember hitből él".**

Ekkor úgy éreztem, mintha teljesen újjászülettem volna s mintha tárt kapukon át magába az Édenkertbe léptem volna be. Erre előttem az egész Szentírás más értelmet nyert. Amennyire előzőleg az "Isten igazsága" kifejezést gyűlölttem, annyira nagy lett most az a szeretet, mellyel ezt az én legkedvesebb ígemet magasztaltam. Így Pál apostolnak ez a mondása számomra valóban az Édenkert kapujává lett. Később olvastam Augustinusnak a "Lélek és betű" című könyvét, melyben várakozásom ellenére azt találtam, hogy "Isten igazságát" ő is hasonlóan értelmezi, ti. annak az igazságnak, mellyel Isten ruház fel bennünket, amikor megigazít minket. Ő ugyan ezt nem részletezi és Krisztus igazságának nekünk ajándékozásáról nem mond meg mindent világosan. Augustinus mégis azt akarta, hogy Isten igazságát olyan igazságként tanítsák, amellyel mi igazakká tétetünk.

Csillagszóró, gyertyaláng

*Csillagszóró, gyertyaláng,
csilló fényét szórja ránk.
Dalban zengi szónk a szánk.*

*Szikrát szór a parázs a fán,
a család együtt lesz talán.
Túllátunk a világ zaján.*

*Jöjj be hozzánk, jó barát,
ízleld az élet jó borát!
Krisztus itt áll, s téged vár,
tárd ki a szíved Néki már.*

*Nyitva a Könyv az asztalon,
gördül a csöpp az ablakon.
Gyermek ül óvó karon.*

*Áhitat leng a kis szobán,
ámul az ész a nagy csodán:
Úr Ő szívünk zátonyán.*

*Jöjj be hozzánk, jó barát,
ízleld az élet jó borát,
Krisztus itt áll, s téged vár,
tárd ki a szíved Néki már.*

Kis István Mihály

„Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói... (Jakab 1,22)

Írás a kiscsoportok helyzetéről, jelentőségéről, új résztvevők toborzásáról
(Az irodalmi kör helyzetéből kiindulva)

Már több alkalommal írtunk a gyülekezetünkben működő kiscsoportok szerepéről, jelentőségéről. Ezeken a csoportokon keresztül szeretnénk mennél több gyülekezeti tagunkat bevonni gyülekezetünk életébe. Ezt a szándékunkat fejezi ki a címként választott íge is.

Elsőként az irodalmi kör tevékenységéről azért szeretnék részletesebben szólni, mert ezen keresztül tudnám bemutatni a szinte minden csoportnál felmerülő problémákat, valamint a jól működő csoport ismerveit is. Be kell vallanom azt is, hogy ez a csoport az egyike, a szívemhez legközelebb állónak. Problémaként beszélhetünk az időnként kevés résztvevővel megtartott alkalmakról, a fiatalabb korosztályhoz tartozó irodalomkedvelők hiányáról. Hiszem, hogy a jelenleginél jobb figyelemfelkeltő munkával bővíthető a csoport résztvevőinek száma. A csoport eddigi jó működése, többek között Molnárné Mártika még mindig tartó példaértékű agilitásának is köszönhető. Szükség van a kifogásokat nehezen elfogadó, az elhatározáshoz ragaszkodó mozgósító személyiségére. Reménységünket táplálja, hogy van Márti néninek pár amatőr, de lelkes segítője. Kötelességünk a folytonosságról gondoskodni, és a folytatásban magunk is örömeinket fogjuk lelteni.

János evangéliumában olvashatjuk a biztatást: „*Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha így cselekesztek*” (János 13,17)

A kiscsoportokról írva nem feledkezhetünk meg a fontossági sorrendről. Mindig első helyen kell, hogy álljon az istentisztelet, az ígéhirdetés. Pál apostol írja: „*A hit tehát hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által.*” (Pál, Róm.10,17) A vasárnapi istentisztelet a gyülekezeti élet csúcsa, de az is igaz, hogy ez csak 10%-a a gyülekezeti életnek. A gyülekezeti csoportok teremtik meg a sokszínűséget, talán segítenek az újabb tagok bekapcsolódásában.

Örvendetes, hogy a mi gyülekezetünkben több mint tíz közösség működik. Vannak jól működő közösségek, melynek legfőbb bizonyítéka az időtállóság. Az énekkar az idén ünnepli fennállásának harmincadik évfordulóját. (Lásd az erről szóló külön írást!). A Nyugdíjas Klub októberben emlékezett, meghítt szeretetvendégség keretében, megalakulásának húszadik évfordulójára. Hosszú évek óta, heti rendszerességgel gyűlnek össze a két külön témájú bibliaóra tagjai. A sok csoport megteremti a lehetőséget, hogy minden érdeklődő megtalálja a neki megfelelő területet, ahol aktívan bekapcsolódva hasznos tagként vehet részt az összejöveteleken.

Isten mindenkit tud használni. Senkit nem szabad félreállítani, mert úgy gondoljuk, hogy gyengébb a többinél. Álljon itt erről a kérdésről Dietrich Bonhoeffer véleménye:

„*Nagyon fontos, hogy a keresztény közösség minden egyes tagja nélkülözhetetlen láncszeme legyen a közösségnek. Egy lánc csak akkor nem szakad el, ha a legkisebb szeme is megkapaszkodik a többiben...A gyöngék félreállítása a*

közösség halála.”.

Az öntevékeny, önzetlen szolgálók adják minden gyülekezetnek az igazi értékét, ezért olyan fontos feladat ennek a körnek a bővítése. Hívogatunk mindenkit a kiscsoportok valamelyikébe. Némely csoportban **szükség lenne az új tagok** részvételére, az időközben fogyatkozó létszám pótlására.

Nagyon fontos, hogy elhivatott vezetők nélkül nem működnek a csoportok. Példaértékűnek tartom Csekéné Bányai Erzsike lelkes hozzáállását, ahogy az énekkart vezeti. A Nyugdíjas Klub húsz éves múltja Kárász Lajosné Zsuzsa stabil, kiegyensúlyozott vezetői munkáját dicséri. Remélem senki nem neheztel rám, hogy ezt a két személyt példaként megneveztem. **Talán ez a két csoport várja legjobban az új tagokat.**

Ne felejtjük azonban, hogy a vezetés is szolgálat! „...*aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál*” (Luk. 22, 26.)

A csoportokban való részvételen, akár csak hallgatóként, vagy az ott végzett szolgálatokon kívül, feltétlenül szólni kell az oktatások, képzések fontosságáról. Aktuális erről azért is beszélni, mert most érkezünk haza a Piliscsabán tartott gyülekezeti munkatársképző hétvégéről. (Gyülekezetünkben most négy fő vett részt ezen az évente két alkalommal megrendezett, közel három napos konzultáción.) Ott a sok értékes, magas színvonalú előadást hallgathattunk. Dr. Reuss András professzor emeritus éppen a „Reformáció és a biblikus tanítás szükségessége” című előadásában beszélt nekünk az oktatás fontosságáról. A hamis tanítás veszélye mellett nagy problémának tartja a *nem tanítást*. Fontos a tanultak továbbadása is.

Luther is vallotta: „*Úgy tanultunk, hogy tanítottunk,*” Nálunk is rendszeresíteni kell, hogy az előadásokon résztvevők, az ott hallottakat nagyobb hallgatóságnak továbbadják.

Van olyan kiscsoport is, melyet más megnevezéssel, kicsit más programmal lehetne feléleszteni. Feltétele a vállalkozó szellemű vezető, programalkotó személyek, valamint új belépő tagok megtalálása.

Kérjük minden érdeklődő, gyülekezetünk sorsát szíven viselő testvérünket, hogy kapcsolódjanak be valamelyik csoport munkájába. Hiszem, hogy ezzel mindannyian a közösség és saját épülésünket is szolgáljuk.

Azokért a kis közösségekért pedig, melyek már most is a gyülekezetünkben élnek és szolgálnak, az Úristennek adjunk hálát !

Prépost Károly

Luther Márton adventi gondolatai

Ő JÖN

„Íme az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő énvelem.” ([Jelenések könyve 3,20](#))

Ő jön. Bizony nem te mégy hozzá s hozod el Őt, hiszen elérhetetlenül magasán és messze van tőled...

Az evangéliumból tanuld meg hát, hogy mi a kezdete és útja-módja a megigazulásnak. Csak egy: Királyod eljön hozzád, s elkezd benned a jót. Nem te keresed Őt, hanem Ő téged. Nem te találod meg Őt, hanem Ő téged. Hited is Tőle van, nem magadból...

JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD! ([Máté 6,10](#))

Ez az imádság lever és fölemel. Először lever, mert hiszen nyíltan bevalljuk benne, hogy Isten országa még nem jött el hozzánk. Ez pedig valóban rettenetes, s ha alaposan imádkozzuk, szinte beleszakadhat minden kegyes szív. Mert ez azt jelenti, hogy még mindig kitaszított hontalanok vagyunk...

Amikor azonban e gondolat lever s nyomorúságunkat feltárja, akkor következik a vigasztalás. Krisztus Urunk, a mi drága Mesterünk arra tanít, hogy kétségbeesés helyett vágyakozó könyörgéssel keressük a nyomorúságból való kimenekülést. Akik beismerik, hogy Isten országát hátráltatják, s mégis naponként bánkódva könyörögnek, hogy az az ország csak jöjjön el, azokat Isten e könyörgésükért kedveli.

Mi tehát nem így imádkozunk: „Hadd menjünk a Te országodhoz”, mintha nekünk kellene loholnunk utána, hanem így: „A Te országod jöjjön el hozzánk.” Mert Isten országának kell hozzánk jönnie, minden kegyelmével és áldásával együtt. Ha nekünk kellene megszerezniünk, sohasem juthatnánk hozzá. Mint ahogy Krisztus is maga jött le hozzánk az égből a földre, nem pedig mi hágtunk fel hozzá a földről az égbe. Boldognak lenni azt teszi, hogy Isten országa lettünk, s Ő uralkodik bennünk.

AZ EMBER FIÁNAK NAPJA

„Akkor meglátják az embernek Fiát eljönni a felhőben, hatalommal és nagy dicsőséggel.” ([Lukács 21,27](#))

Eljön hatalommal. Ez azt jelenti, hogy angyalok és szentek nagy serege kíséri, amikor ítéletre érkezik. De azt is jelenti, hogy Krisztusnak ez az eljövetele éppen olyan hatalmas lesz, mint amilyen gyenge és jelentéktelen volt az első. Nemcsak azt mondja, hogy jön, hanem hogy meglátják. Mert testben is eljött, de nem látták. Lelkileg ma is eljön naponként az evangéliumban a hívő szívekbe, de senki sem látja. Az az eljövetele azonban nyilvánvaló lesz. Mindenkinnek meg kell látnia. Amint a [Jelenések könyve 1. fejezetének 7. verse](#) mondja: „Íme, eljő a felhőkkel, és minden szem meglátja Őt, még akik általszegezték is.” Azt

is meglátják, hogy ugyanaz a testbe öltözött ember-Krisztus Ő, aki Máriától született, s e földön járt.

Azt is mondhatta volna: „Meglátok engem.” De lám, világosan testi ábrázatról beszél. Az ember Fiát látják meg. Testi eljövetel lesz, testi látás. Testi alakban, s mégis nagy hatalommal, nagy angyalseregben, teljes dicsőséggel. Fényes felhőn trónol, s minden szentek Vele. A Szentírás sokat beszél erről a napról. Sőt minden erre megy.

VÁRUNK!

„Ha pedig, amit nem látunk, azt reméljük, békességes türéssel várjuk.” ([Római levél 8,25](#))

Helyes tanítás, de nem egykönnyű megtanulni. Igaz prédikáció, de nehéz hinni. Nagyszerű tanács, de nehéz követni... Mert igen kevesen vannak, akik a boldog reménységet, Isten országának eljövendő, soha el nem múló örökséget várják, s olyan bizonyosan várják, hogy jobban magukénak érzik, mint jelenvaló életüket. Kevesen vannak, akik ezt az ideig való életet csak homályos vaküvegen át, a másik, örökkévaló életet pedig tiszta, nyitott szemmel nézik. A boldog reménységet s égi örökséget, sajnos, sokan elfelejtik, e rövid élet mulandó javaival pedig sokat is törődnek. A mulandó mindig előttük van, gondolnak rá, aggódnak érte, örülnek neki, az örökkévalónak pedig hátat fordítanak. Azt éjjel-nappal hajszolják, ezt szélnek eresztik.

A keresztyén ember azonban az ellenkezőt tegye. E múltó életre csak csukott szemmel hunyorogjon, az örök életre pedig tágra nyitott szemmel nézzen. E földi életben csak bal lábával tartózkodjék, jobb lábával és egész szívével pedig a mennyi életbe támaszkodjék. Ezt várja mindig – örvendő, bizonyos reményben.

(Forrás: D. Carl Witte: Jer, örvendjünk, keresztyének! Luther írásából mindennapi áhítatra. Evangélikus Sajtóosztály, Budapest, 1995. 11., 18., 427., 401. o.)

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

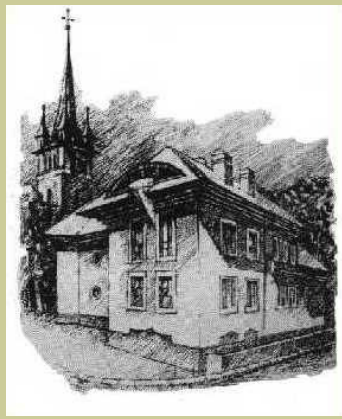
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikus>

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozseg

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Székesfehérvár

November 20.	vasárnap 10,30 h	Örök élet vasárnapja, megemlékezés elhunytjainkról
November 20.	vasárnap 16 h	Gyülekezeti kórus 30 éves - jubileumi zenés áhítat, utána szeretetvendégség
November 24.	csütörtök 18 h	Irodalmi kör – Némédi Zoltán olvassa fel verseit
November 26.	szombat 16 h	Családi adventi kézműveskedés
November 27.	Ádvent 1. vasárnapja 04 h V.	Újszövetség Maraton – Vörösmarty Színház
November 27.	Ádvent 1. vasárnapja 10,30 h	Istentisztelet – Igét hirdet: Rosta Izabella teológus hallgató
November 27.	vasárnap 18 h	Ádventi Ökumenikus Kórushangverseny, Budai úti Református templom
December 4.	vasárnap	Ádventi vásár megnyitása az istentisztelet keretében
December 4.	vasárnap 16 h	Zenés áhítat: Simon Bence ütőhangszeres művész közreműködésével
December 22.	csütörtök 18 h	Egyházzenei áhítat: Kuti Donát orgonál
December 23.	péntek 9 h	Angyaljárás
December 24.	Szenteste 16 h	Karácsonyi áhítat
December 25.	Karácsony ünnepe 10,30 h	Istentisztelet
December 26.	Karácsony 2. napja, István vértanú ünnepe 10,30 h	Istentisztelet
December 31.	Szilveszter 18 h	Évbúcsúztató áhítat a gyülekezeti teremben
Január 1.	Újév, Jézus névadásának ünnepe 10,30 h	Istentisztelet
Január 6.	Vízkereszt ünnepe, péntek 10,30 h és 18 h	Istentiszteletek a gyülekezeti teremben
Január 15-22.	vasárnap-vasárnap Minden nap 18 h	Egyetemes Imahét

A gyülekezet csoportjainak alkalmaira is szeretettel hívjuk az érdeklődőket – ezeknek a közösségeknek rendszeres alkalmait előző hírlevelünkben tettük közzé.

A reformációi emlékév programjai külön kiadványban jelennek meg.

Fehérvárcsurgó

December 24.	Szenteste 18 h	Karácsonyi áhítat
December 25.	Karácsony ünnepe 9 h	Úrvacsorai istentisztelet

Istentiszteletek a szórványgyülekezetekben:

Sárosd

December 11.	vasárnap 15 h	Istentisztelet
December 25.	Karácsony ünnepe 15 h	Úrvacsorai istentisztelet
Január 8.	vasárnap 15 h	Istentisztelet
Január 22.	vasárnap 15 h	Úrvacsorai istentisztelet
Február 5.	vasárnap 15 h	Istentisztelet
Február 19.	vasárnap 15 h	Úrvacsorai istentisztelet

Gárdonyi (Bóné Kálmán u. Református Imaház)

December 11.	vasárnap 9 h	Istentisztelet
December 25.	Karácsony ünnepe 9 h	Úrvacsorai istentisztelet
Január 8.	vasárnap 9 h	Istentisztelet
Január 22.	vasárnap 9 h	Úrvacsorai istentisztelet
Február 5.	vasárnap 9 h	Istentisztelet
Február 19.	vasárnap 9 h	Úrvacsorai istentisztelet